

SZABADALMI LEIRÁS

31053. szám.

V/h. OSZTÁLY.

Repülőszárny.

DR VISOLYI HUNYOR ISTVÁN FÖLDBIRTOKOS KORLÁTHON.

A szabadalom bejelentésének napja 1904 február hó 6-ika.

A jelen találmány tárgyát repülőszárny, illetve szárnypár képezi, melyek segélyével levegőbe való emelkedés és továbbmozgás könnyen eszközölhető. Előnye a találmánynak az eddig ismert repülőszárnyakkal és vitorlákkal szemben, hogy súlya csekély, amellett fölülete a célznak megfelelően nagy, továbbá, hogy a szárnyak lecsapásánál azok teljes zárt fölületet képeznek, míg az ellenkező irányú elmozdulásnál a levegőt átbocsátják. Ugyanezen jelenségeket tapasztalhatjuk a madarak repülésének megfigyelésénél is. Ha a madár szárnyait fölemeli, úgy a szárnytollak egymástól elválnak és a levegőt átbocsátják, a lecsapásnál ellenben zárt fölületet alkotnak. Ezen művelet gépies utánzása céljából a találmány tárgyát képező repülőszárnyak vázaira oly lapok vannak szerelve, melyek egy tengely körül elfordulhatnak oly módon, hogy mozdulatlan szárnyaknál vagy azok fölemelésénél a levegőt maguk között átbocsátják, míg lefelé csapó szárnyaknál a szárnytollakat helyettesítő lapokat a levegő ellenállása fölemeli úgy, hogy azok egymásra hajolván, teljes szárnyfölületet képeznek.

Az eddig ismert osztatlan, zártfölületet képező repülőszárnyak és vitorlákkal szemben a jelen találmány gyakorlati értékét

bizonyítja azon körülmény is, hogy nedves szárnyú madár nem repülhet, mivel tollai összetapadnak.

A mellékelt rajzon:

Fig. 1. a találmány tárgyát képező repülőszárny nézetét tünteti föl sematikusán, az esetlegesen alkalmazandó hajtószervekkel kapcsolatban.

Fig. 2. a Fig. 1 fölülnézete.

Fig. 3. a szárnyelemek részletrajza fölülnézetben.

Fig. 4. a Fig. 3. A—B vonal szerinti metszete.

Fig. 5. a Fig. 3. C—D vonal szerinti metszete.

Az előnyösen végeik felé vékonyodó szögvasból készült (a—a) váz képezi a repülőszárnyak törzsét, a melyekre megfelelő számú (b) szárnyelemek alkalmaztatnak. Ezen szárnyelemek készülhetnek oly módon, hogy jóminőségű vasból (zongorahúr) előállított keretet, erős selyem, vagy hasonló könnyű, amellett ellenálló anyaggal bevonunk. Ezen keret egyik hosszoldala vastagabb, míg többi oldalai a kellő rugalmasság szempontjából, fokozatosan vékonyodnak. A (b) szárnyelemek vázát képező keretek vastagabb hosszoldalai az (a—a) vázak alatt alkalmazott (c—c) ágyazatokban vannak befogva, mely

ágyazatok (d—d) kivágásokkal bírnak, oly czélból, hogy a (b) szárnyelemek elfordulási tengelyét képező keretrudakból kiálló (e—e) peczkek, a (b) szárnyelemek elfordulását határolják. Vízszintesen kiterjesztett szárnyaknál a (b) szárnyelemek saját súlyuknál fogva leesnek s a Fig. 5-ön pontozva jelölt helyzetbe kerülnek, míg ha a szárnyak lefelé csapnak, akkor a levegő ellentállása, illetve ezen erőnek egyik komponense (b) szárnyelemeket vízszintes helyzetbe hozza (Fig. 5. teljes vonal) és ily módon az (a—a) vázakra szerelt szárnyelemek egy teljes sikot képezvén, megfelelő nagyságú és ellenállású fölületet nyújtanak. Ezen szárnyak mozgására szükséges szerkezet a találmány lényegéhez nem tartozván, egy példaképpen egy kiviteli alakja a Fig. 1-en sematikusan ábrázoltatott. (f) keret alsó oldala ívalakúan meg van hajlítva s a (g) rúd vezetése czéljából kivágással van ellátva. A (g) rúd fölfüggesztési pontja az (f) keret felső hosszoldalán van s csuklós összeköttetésben állanak vele a szárnyakkal mereven összekötött (h—h) kétkarú emelők, melyek mozgására a (g) rúddal összeköttetésben álló (i—i) dugattyús hajtóművek szolgálnak. Víz-

szintesen kiterjesztett szárnyakat mozgatva, fölfelé emelkedést érünk el, míg ha a (g) rudat fölfüggesztési pontja körül elmozgatjuk, a vele kapcsolt hajtószervek és a szárnyak is ferde állásba kerülven, előre, illetőleg hátrafelé haladhatunk.

SZABADALMI IGÉNYEK.

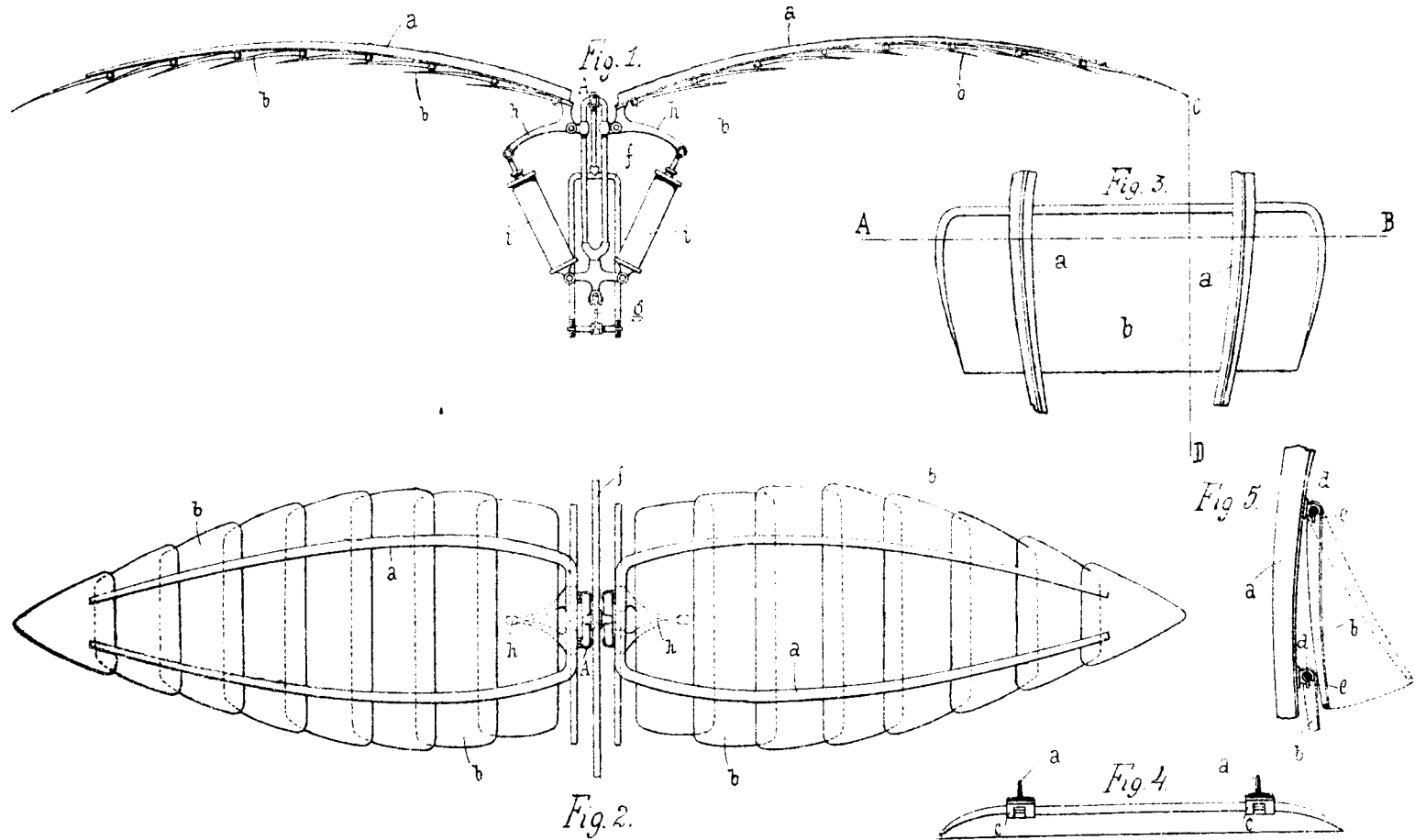
1. Repülőszárny, jellemezve a (b) szárnyelemekből képezett fölület által, mely szárnyelemek az (a—a) vázakra oly módon vannak forgathatóan megerősítve, hogy a szárnyak lefelé irányuló elmozdulásánál a levegő nyomása következtében egymáshoz simulnak és zárt fölületet képeznek, míg a fölfelé irányuló elmozdulásnál a saját súlyuknál fogva egy bizonyos határig kinyílnak és a levegőt áteresztvén, ellenálló fölületet nem képeznek.
2. Az 1. pontban jellemzett szárnyaknál a (b) szárnyelemek elfordulását határoló elrendezés, jellemezve a szárnyelemek elfordulási tengelyéből kiálló (e—e) peczkek és az ezek vezetésére szolgáló (c—c) tengelyágyazatokban levő (d—d) kivágások által.

(1 rajzlap melléklettel)

Repülő szárny.

Dr VISOLYI HUNYOR ISTVÁN FÖLDBIRTOKOS KORLÁTHON.

31053. sz.
szabadalmi leíráshoz.

Fotolitogr. Klősz Gy. és fia Budapest.

Pallas-nyomda Budapest.